



ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ



ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ

Έτος 2ο — Αριθ. Φύλλου 5 — Περίοδος: Οκτώβριος — Δεκέμβριος 1994

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Τώρα που πέρασε ο προεκλογικός πυρετός και τα πνεύματα πρέμψαν, δεν θα ήταν άσκοπο να κάνουμε μερικές διαπιστώσεις και σκέψεις - ελπίδες για το μέλλον αυτής της Πόλης, που πραγματικά αξίζει καλύτερης μεταχείρισης και τύχης, ύστερα μάλιστα από την αναβάθμισή της σε Δήμο. Οι εκλεγέντες: Δήμαρχος και δημοτικοί σύμβουλοι, όλων των συνδυασμών, είναι νέοι άνθρωποι με όρεξη και μεράκι για δουλειά, με ευρύτερη μόρφωση και οράματα, πετυχημένοι επιστήμονες, επαγγελματίες και οικογενειάρχες.

Να συσπειρωθούν, λοιπόν, όλοι γύρω από το Δήμαρχο, ανεξάρτητα από τι συνδυασμό εκλέχτηκαν και σαν ένας άνθρωπος να ενεργούν, μακριά από παλιοκομματικές και προσωπικές επιδιώξεις. Ας προσέξουν, πιο πολύ τη στάση τους, οι σύμβουλοι που βγήκαν από διαφορετικά ψηφοδέλτια (αντιπολίτευση), να βοηθήσουν με την πείρα και τον επικοδομητικό έλεγχο το νέο Δήμαρχο στο δύσκολο έργο του και ας μην παρατηρηθεί το φαινόμενο του παρελθόντος, που οι σύμβουλοι αυτοί έκαναν στείρα αντιπολίτευση ή αδιαφορούσαν για το τι γινόταν στην Κοινότητα.

Να εκπονήσουν όλοι μαζί ένα πρόγραμμα προτεραιοτήτων που πρέπει να περιλαμβάνει:

1) Τα μεγάλα και πολυδάπανα έργα, που πρέπει αμέσως να επισημανθούν και να μελετηθεί ο τρόπος ενέργειας. Είναι τα έργα που η εκτέλεσή τους δεν εξαρτάται από την καλή θέληση των Δημοτικών Αρχών. Είναι τα έργα που απαιτούν μεγάλα κονδύλια, που δεν μπορεί να διαθέσει ο Δήμος, αλλά πρέπει να εγκρίνουν άλλοι παράγοντες όπως Νομαρχία, Υπουργεία, διάφορες κρατικές υπηρεσίες. Όμως ευθύς εξ αρχής πρέπει να δρομολογηθεί ο τρόπος προβολής και πίεσης στις διάφορες αρχές.

2) Τα μικρά ολιγοδάπανα ή και αδάπανα έργα που μπορεί και πρέπει να γίνουν άμεσα, όπως: Η δημοτική βιβλιοθήκη, η μονοδρόμηση δρόμων, η διαμόρφωση της παραλίας, η καταγραφή και διασφάλιση της Δημοτικής περιουσίας, η απαγόρευση της διέλευσης και της στάθμευσης αυτοκινήτων στην αγορά σε ορισμένες μέρες και ώρες, τοπικές γιορτές, ομιλίες, εκθέσεις και διάφορες εκδηλώσεις. Τέτοια έργα πρέπει να μελετηθούν αμέσως και να μπουν σε εφαρμογή.

Εμείς οι Αγχιαλίτες θα συμπαρασταθούμε και θα χειροκροτήσουμε κάθε προσπάθεια που έχει σαν στόχο την αναβάθμιση της ζωής στη Νέα Αγχιάλο.

ΟΜΙΛΙΑ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ ΜΑΣ

Στις 12 Φλεβάρη, Κυριακή λουθήσουν όσο το δυνατό περισσότερο μέλη του Συλλόγου μας στην αίθουσα του Στάθμου των Ελλήνων της Ανατ. Ρωμυλίας Ιπποκράτους 34 (5ος όροφος) θα γίνει ομιλία του Γραμματέα του Συλλόγου μας Θανάση Κιλμπασάνη με θέμα: «Γεώργιος Κλεόβουλος ο Παιδαγωγός ο Φιλιππουπολίτης». Θα συνιστούσαμε να παρευ-

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Από την υπεύθυνη αρχαιολόγο για τις αρχαιότητες των Φθιώτιδων Θητών (Νέας Αγχιάλου), κυρία Ασπασία Ντίνα, μας εστάλει μια πρώτη ελκυστική θεώρηση των αρχαιολογικών χώρων και των ευρημάτων παλαιότερων και νεότερων ανασκαφών που έγιναν στις Φθιώτιδες Θήβες - Πύρασος, την οποία και δημοσιεύουμε σε ξεχωριστό φύλλο.

Συγχαίρουμε και ευχαριστούμε την κυρία Ντίνα για αυτή την προσφορά και ελπίζουμε ότι θα ακολουθήσουν και άλλες, αφού για τις αρχαιότητες αυτές θα μπορούσαν να γραφούν τόμοι.

Τους συμπολίτες μας Αγχιαλίτες, παρακαλούμε να ξεχωρίσουν το φύλλο αυτό της εφημερίδας, για τις αρχαιότητες της Νέας Αγχιάλου και να το δείχνουν σε φίλους από άλλα μέρη που τους επισκέπτονται και που ασαφώς θα θέλουν να μάθουν κάτι από το παρελθόν αυτού του τόπου, που τόσα εντυπωσιακά ερείπια ανικρίζουν στους καθημερινούς περιπάτους μέσα στην πόλη.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Την Παρασκευή 16 Δεκεμβρίου στην αίθουσα του Συνδέσμου Αιγυπτιατών Ελλήνων στην Αθήνα, με πρωτοβουλία του Ιδρύματος «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΩΝΑΣΗΣ» έγινε εκδήλωση εθνική με πολλούς ομιλητές.

Το θέμα της εκδήλωσης ήταν: «Ο Άγνωστος Ελληνισμός των Βαλκανίων». Στην εκδήλωση αυτή πήρε μέρος και ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας, με φωτογραφίες και βιβλία που αφορούσαν την Παλιά Αγχιάλο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε ΣΑΒΒΑΤΟ βράδυ και από 21.30 (9.30 μ.μ.) μέχρι 22.00 (10 μ.μ.) στο Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδας, 89,4 FM, ομιλεί ο αντιπρόεδρος ε.α. ΒΟΥΛΟΥΤΙΑΔΗΣ ΚΩΝ., για θέματα της Δ. Θράκης μας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τους εκλεκτούς νεογόνους Χρήστο Θεοδωρίδη του Επαμεινώνδα και Σταματία Γκινηδή του Ανδρέα, συγχαίρουμε εγγυητικά και τους ευχόμαστε βίον ανθόσπαρτο. Οικογένεια Μίμη Καραγατολή

ΧΡΟΝΙΑΣΕ Η "ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

Με το φύλλο αυτό της εφημερίδας μας συμπληρώνεται ένας χρόνος από την έκδοση της εφημερίδας «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ». Είναι πολύ μεγάλη η συγκίνησή μας, γιατί οι συμπατριώτες και φίλοι μας, όλοι εσείς, τη δεχτήκατε με ευχαρίστηση και την αγκαλιάσατε με αγάπη. Είναι πολύ συγκινητικό όταν μας συναντούν πολλοί από σας, ιδίως από το «ασθενές φύλο» και μας εκφράζουν την ικανοποίησή τους, ότι την περιμένουν πώς και πώς και ότι τη διαβάζουν από την αρχή ως το τέλος. Αυτό μας χαροποιεί ιδιαίτερα, μας δίνει δύναμη να συνεχίσουμε, αλλά και μας επιβάλλει μεγαλύτερο χρέος.

Εμείς από την πλευρά μας θα κάνουμε ότι μπορούμε να συνεχιστεί η έκδοσή της και να αναβαθμιστεί ποιοτικά. Από σας θέλουμε να τη διαβάσετε, να τη συστήσετε και σε άλλους γνωστούς σας και όσοι μπορείτε να στείλετε τη συνδρομή που είναι 1.000 δραχμές το χρόνο, Αυτοί που δεν πλήρωσαν για το 1994 και την έπαιρναν ως μας στείλουν 2.000, στην ταχυδρομική Διεύθυνση:

Θανάσης Κιλμπασάνης
Τραπεζούντος 5
115 27 Αθήνα

Πρέπει επίσης να ξέρετε ότι η έκδοση της εφημερίδας έχει έξοδα και χωρίς τη συνδρομή σας αδυνατεί να συνεχιστεί. Ευτυχώς οι συνεργάτες κι εμείς εργαζόμαστε φιλοκερδώς.

Ακόμη σας παρακαλούμε να μας στέλνετε συνεργασίες για δημοσίευση, αξιόλογες φωτογραφίες παλιές και νέες που παρουσιάζουν τοπικό ενδιαφέρον, διαφημίσεις και αγγελίες για γάμους, βαφτίσια, γιορτές κλπ.

Η «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ» λοιπόν, έχει τα γενέθλιά της. Της ευχόμαστε να τα εκατοστήσει θέλουμε να τη διαβάσετε, να και σε σας να περάσετε με υγεία και χαρά της γιορτής των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ



Για τις άγιες μέρες που έρχονται η εφημερίδα μας σας εύχεται «Χαρούμενα Χριστούγεννα και Ευτυχισμένο το Νέο Έτος 1995».

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Σύλλογος των εν Αθήναις Αγχιαλιτών

Αθήνα 19.10.94

Κον Γεώργιον Δράγγην
1ον Δήμαρχον Ν. Αγχιάλου Μαγνησίας

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, εκφράζοντας τα αισθήματα όλων των μελών του αλλά και των ιδίων προσωπικά,

ΣΑΣ ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΝΙΚΗ ΣΑΣ ΚΑΙ ΕΥΧΕΤΑΙ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΣΑΣ ΩΣΤΕ ΤΟ ΒΑΡΥ ΚΑΙ ΚΡΙΣΙΜΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΔΗΜΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΝΑ ΣΤΕΦΘΕΙ ΜΕ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ.

Με Τιμή και Θερμές Ευχές,

Ο Πρόεδρος
Δ. Καραγατολής

Ο Γ. Γραμματέας
Αθ. Κιλμπασάνης

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΩΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Εν μέσω γενικού και θαύτα- του πένθους, κηδεύθηκε στις 11 Νοεμβρίου ε.ε., από τον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Νέας Αγχιάλου, ο αρχιμουσικός Γεώργιος Χαραλάμπους, ο οποίος, σε ηλικία 71 ετών, υπέκυψε εις το μοιραίο, ύστερα από αιφνίδια καρδιακή προσβολή.

Ο απροσδόκητος θάνατός του προκάλεσε μεγάλη θλίψη και συγκίνηση σε όλους τους Αγχιαλίτες, μεταξύ των οποίων έχαιρεν μεγάλης εκτίμησης και αγάπης.

Ο Γιώργος Χαραλάμπους υπήρξε ο ουσιαστικός δημιουργός και ο μόνιμος διευθυντής της κοινοτικής μπαντίνας Ν. Αγχιάλου, από της ιδρύσεώς της μέχρι του θανάτου του και συνέβαλε, τα μέγιστα, στην καλλιέργεια και ανάπτυξη της μουσικής παιδείας μεταξύ των νέων της πόλης μας και στην εξύψωση του πολιτιστικού επιπέδου των κατοίκων της.

Επί δέκα πέντε συνεχή χρόνια εργάστηκε ακούραστα, με αυταπάτη και επιμονή και κατέβαλε υπεράνθρωπες προσπάθειες για να στηρίξει και αναδείξει το μοναδικό αυτό μουσικό συγκρότημα της κοινοτικής μπαντίνας, το οποίο, όπου εμφανιζόταν, προκαλούσε τον αυσιόκητο θαυμασμό και ενθουσιασμό όλων.

Ο αείμνηστος Γιώργος Χαραλάμπους, ο γνωστός σε όλους μας «δάσκαλος», έτρεφε παθολογική αγάπη για την Αγχιάλο και τους κατοίκους της, με τους οποίους είχε δημιουργήσει στενούς ψυχικούς και φιλικούς δεσμούς. Ιδιαίτερα, η αγάπη και το ενδιαφέρον του για τα παιδιά της μπαντίνας, τα οποία υπεραγαπούσε,

μόνο με σχέσεις υπερβολικά στοργικού πατρός προς τα τέκνα του θα μπορούσαν να παρουσιαστούν. Η πραότητα, η ταπεινοφροσύνη, η ευγένεια και η ανθρωπιά του, ήταν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του, που τον καθιστούσαν αξιαγάπητο σε όλους. Γι' αυτό είχε μόνο φίλους και κανένα εχθρό.

Γόνος προσφυγικής οικογένειας από τη Μ. Ασία, έχασε σε μικρή ηλικία τους γονείς του και πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια σε ορφανοτροφείο της Λέσδου. Αργότερα εγκαταστάθηκε στο Βόλο, όπου διέμενε με την οικογένειά του μέχρι το θάνατό του. Η σφοδρή επιθυμία του να ταφεί στη Ν. Αγχιάλο εκπληρώθηκε εις το ακέραιο. Κατέλειπε σύζυγο και μονάκριβο γιο. Φεύγοντας άφησε πίσω του μεγάλο και δυσαναπλήρωτο κενό.

Η κηδεία του έγινε με δαπάνες της Κοινότητας, ενώ το Κοινοτικό Συμβούλιο σε ειδική έκτακτη συνεδρίασή του εξέδωσε σχετικό ψήφισμα. Την εκφορά του παρακολούθησαν όλες οι τοπικές αρχές και το πλείστον των κατοίκων της Αγχιάλου. Επισημειώθηκε εκφώνησαν ο εφημέριος κ. Αθ. Μακρυντάσης, ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Π. Δημόπουλος και ο κ. Γ. Μπουρτζής, οι οποίοι εξέηραν την προσωπικότητα και το έργο του εκλιπόντος. Στεφάνια στη σορό του κατέθεσαν η Κοινότητα, ο Συνεταιρισμός και πολλοί άλλοι τοπικοί φορείς, καθώς και η μπαντίνη, η οποία παιανίζουσα πένθιμα συνόδευσεν τον αγαπημένο της «δάσκαλο» μέχρι την τελευταία κατοικία του.

Γ.Μ.

Στη μνήμη του Βασίλη Βλαχάκη

Στις 30 Αυγούστου πέθανε ο συμπατριώτης μας Βασίλειος Βλαχάκης, που είχε από χρόνια εγκατασταθεί μόνιμα στο Βόλο. Θα μπορούσε κανείς να πει πολλά για τον πνευματώδη αυτόν άνθρωπο, που ήταν και από τους ελάχιστους απόφοιτους γυμνασίου της προμολεμικής Νέας Αγχιάλου, τον «ποιητή» του «Η Μαριγούλα και Σμαράγδα νύχτα έλεβαν αγλάδια», αλλά και τόσων άλλων στίχων του πολέμου με πατριωτικό και χιουμοριστικό περιεχόμενο, όπως εκείνου: «Με το δελτίο τους στο χέρι παν, οι κυράδες για ψωμί», που όμως έδειχνε και την τραγικότητα των ημερών.

Εδώ θα παρουσιάσουμε μια μόνο ενέργειά του με την οποία αποδείχνει πόσο Αγχιαλίτης ήταν ο Βασίλης Βλαχάκης, ο πραγματικά αξέχαστος, αν και δε δαστούσε από αγχιαλίτικη γενιά. Είναι το κείμενο της επιστολής που μου έστειλε όταν διάβασε το βιβλίο μου «ΑΧΕΛΙΝΑ» στο οποίο επισυνάπτονται 13 πυκνογραμμένες σελίδες τετραδίου στις οποίες σημειώνει ότι κατά τη γνώμη του ήταν λαθεμένο και ότι παρέλειψε από λέξεις, έθιμα, παροιμίες, παιχνίδια και πολλά άλλα δικά μας, που θα ζήλευε κι ο πιο «καθαρός» Αγχιαλίτης. Νομίζω ότι είναι αρκετό για να δώσουμε τα συμπεράσματά μας και ότι ήταν χρέος μας να το δημοσιεύσουμε.

Προς το Γιώργο Διονυσίου
Βόλος 22.1.89
Αγαπητέ Γιώργο

Γεια και χαρά. Με το γράμμα μου αυτό θέλω να σε συγχαρώ και να σε επαινήσω για το πόνημά σου «ΑΧΕΛΙΝΑ». Το έργο σου αυτό εκτός του ότι διασώζει και θα μεταδίδει στις επόμενες γενιές των Αγχιαλιτών, αλλά και γενικά σε όλες, ένα πλούσιο ηθογραφικό και εθιμογραφικό ντοκουμέντο, γίνεται ταυτόχρονα και έναυσμα για περαιτέρω εργασία στον τομέα αυτόν από άλλους, που θα έχουν υλικό σωρευμένο και δεν αποφάσισαν να το θάλουν στη φόρα, ή μελλοντικά θα ασχοληθούν συμπληρώνοντας κενά ή τυχόν παραλείψεις, ώστε όσοι τυχόν θελήσουν να μάθουν ή και να εμυθαίνουν στην Ιστορία της Π. Αγχιάλου, αλλά και της Νέας, να έχουν ευκολότερους δρόμους προσπελάσεως.

Εγώ αν και δεν έχω ρίζα Αγχιαλίτικη έζησα τα παιδικά μου, εφηβικά μου και γενικά τα καλύτερά μου χρόνια από το 1925 έως το 1946 στο χωριό αυτό με το οποίο και τώρα με συνδέουν πολλοί δεσμοί.

Έχω ζήσει από κοντά όλες τις προσπάθειες, τις αγωνίες και τους αγώνες που κατέβαλαν οι ξεριζωμένοι αυτοί άνθρωποι, για να σταθούν, να ριζώσουν και να ξεπεράσουν τις δυσκολίες και να

τεθούν επικεφαλής μιας κοσμογονικής και ανανεωτικής προσπάθειας.

Νιώθω μέσα μου βαθύ σεβασμό και θαυμασμό για τους ανθρώπους αυτούς. Γιατί οι άνθρωποι αυτοί όχι μόνο νίκησαν τα στοιχεία της φύσης, όχι μόνο υπέταξαν την άγρια και δολοφόνο φύση της περιοχής εγκαταστάσης τους, όχι μόνο ημέρωσαν το φονικό δάλτο αλλά νίκησαν και την έχθρα, πρόληψη και προκατάληψη των ντόπιων και κατάφεραν να τους ημερώσουν και να τους μάθουν νέους τρόπους ζωής και εργασίας, να τους βεΐξουν νέους πιο προοδευτικούς τρόπους καλλιέργειας και να τους κάνουν από εχθρούς φίλους και συνεργάτες.

Έχω τη γνώμη και πιστεύω ότι δε θα παρεξηγηθώ, αν με το γράμμα μου αυτό, υποδείξω μερικές ατέλειες, κενά ή παραλείψεις που σημείωσα διαβάζοντας το βιβλίο σου...

Σε κούρασα να με συγχωρείς
δικός σου Βασ. Βλαχάκης
Ας τον θυμόμαστε πάντοτε

Γιώργος Διονυσίου 8.11.94

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ
ΕΠΙΣΤΑΝΘΗΣ

Σαν κεραυνός εν αιθρία έφθασε η είδηση. Ο αγαπητός μας ξάδελφος ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΠΙΣΤΑΝΘΗΣ που έμενε στο Βόλο έφυγε από κοντά μας. Έφυγε ανόδυνα, από καρδιακό επεισόδιο. Στις 3 μ.μ. 19.12.94 έγινε η εκφορά του από την Αγ. Βαρβάρα της Ν. Ιωνίας.

Η ζωή του ήταν ένας συνεχής αγώνας.

Τώρα συνταξιούχος ζούσε με τη γυναίκα του την Αρτεμεισία και τα παντρεμένα παιδιά του, ξένοιαστα.

Δεν πρόλαβε όμως να ζήσει, γιατί τον πρόλαβε ο θάνατος.

Από τότε που κατάλαβε τον κόπο έζησε έναν αδυσπλητο αγώνα επιβίωσης. Στον Αλβανικό πόλεμο του 1940 ήταν παρών μέχρι την οπισθοχώρηση.

Το 1941 έπαθε τη ζημιά με το χέρι και το μάτι του. Ανάπηρος, χωρίς καμιά σύνταξη.

Κυνηγούμενος από τους Ιταλούς, Γερμανούς και από τους συνεργάτες τους.

Συνέχεια φυγόδικος, κυνηγούμενος, γιατί ήταν στην αντίσταση ενεργό μέλος.

Δεν έλαβε μέρος στον εμφύλιο. Αλλά η αμαρτία, που ήταν στην Εθνική Αντίσταση από τους πρωταγωνιστές, τον κυνηγούσε παντού και δεν τον ξεχνούσε.

Το τομάρι του από το πολύ ξύλο που έφαγε έγινε χονδρό σαν αργασμένο.

Είχε μεγάλη καρδιά και όλους τους συγχώρησε.

Έφυγε ήρεμος, ξεφύγησε σαν το πουλάκι στην αγχαλιά των δικών του.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα που τον σκέπασε, εγώ θα τον θυμώμαι πάντα όσο ζω.

Μίμης Καραγατολής

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Ρωτήσαμε για τις δραστηριότητες που είχε ο Σύλλογος γυναικών το 1994 και πήραμε την απάντηση ότι ήταν πολύ αποδοτικός ο περασμένος χρόνος σε κοινωνικά έργα και πολιτιστικές εκδηλώσεις. Ας τις αναφέρουμε περιληπτικά:

• Έγιναν ομιλίες με ειδικούς ομιλητές σε ειδικά θέματα, ιατρικά, κοινωνικά κλπ.

• Διοργανώθηκαν εκδρομές κοινωνικού και θρησκευτικού χαρακτήρα.

• Είχε συμμετοχή στην προσπάθεια της Κοινότητας Νέας Αγχιάλου για τα παιδιά του Σεράγεβο.

• Πραγματοποίησε λαχειοφόρους αγores και με τα χρήματα που συγκεντρώσε πρόσφερε βιβλία και διάφορα είδη στα παιδιά της Βορείου Ηπείρου. Για το σκοπό αυτό πραγματοποίησε και εκδρομή στα χωριά της Βορ. Ηπείρου.

• Συγκέντρωσε χρήματα που τα πρόσφερε για την ανέγερση ναού της Παναγίας στην Αγχιάλο.

• Δώρισε μεγάλο ζωγραφικό πίνακα στην Κοινότητα για το Νέο Δημαρχιακό Μέγαρο.

• Βάπτισε Βορειοηπειρώτισσα.

• Πραγματοποίησε διάφορες εκδηλώσεις προς τιμήν της μάνας, της γυναίκας, της τρίτης ηλικίας. Επισκέφτηκε ευαγή ιδρύματα όπως γηροκομεία και παιδιά με ειδικές ανάγκες.

• Έδωσε συμβουλές για τη διατήρηση των τοπικών εθίμων όπως Τριήμερα, γιορτές καρναβαλιού, Καθαρές Δευτέρας κλπ.

— Στο βουνό μην αφήνετε τίποτε άλλο εκτός από τα δάματά σας...

«ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

Σύλλογος των εν Αθήναις Αγχιαλιτών «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Υπεύθυνος Έγλης:

Θανάσης Κιλμπασάνης

Συντακτική Επιτροπή:

Θανάσης Κιλμπασάνης

Δημήτριος Καραγατολής

Ευαγγελία Αργυροπούλου

Διεκτεράωση:

Θανάσης Κιλμπασάνης

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Τιμή φύλλου δραχ. 250

Ετήσια ιδιωτών 1.000

Συλλόγων και ΝΠΔΔ 2.000

Εξωτερικού δολάρια 15

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Θανάσης Κιλμπασάνης

Τραπεζούντος 5

11527 ΑΘΗΝΑ

Τηλέφωνα:

7709084 — 8081503

Υπεύθυνος τυπογραφείου

Μιχ. Πιλαμάρης

Σαρρή 27 ΑΘΗΝΑ

Τηλ. 3252385

Από το 1986 κυκλοφορεί το βιβλίο του συμπατριώτη μας Γιώργου Διονυσίου «ΑΧΕΛΙΝΑ». Από τις λαϊκές παραδόσεις της Αγχιάλου. Περιλαμβάνει το γλωσσικό ιδίωμα, τα ήθη και έθιμα, την παραδοσιακή ζωή.

Μπορείτε να το βρείτε στο Βιβλιοπωλείο του Λευτέρη Λάζου στην Νέα Αγχιάλο ή στον ίδιο το συγγραφέα πάλι στη Νέα Αγχιάλο.

Τιμή 2.000 δραχ.

Από πέρσι κυκλοφορεί επίσης το βιβλίο του συμπατριώτη μας Θανάση Κιλμπασάνη «ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ». Είναι γραμμένο στην Αχελινή διάλεκτο και τιμάται 1.500 δραχμές.

Είναι δυο βιβλία που δεν πρέπει να λείπουν από κανένα Αγχιαλίτικο σπίτι.



— Ένα βιβλίο μπορεί να γίνει ο καλύτερός σου φίλος

ΑΛΗΘΙΝΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Όταν ήρθαν στην Αθήνα, μετά τη φωτιά το 1906, τρεις Αχελινοί πήγαν σε κάποια υπηρεσία για ατομική τους υπόθεση. Ο υπάλληλος ρωτά τον πρώτο να του πει πώς λέγεται:

— Ευλογημένος, απαντάει αυτός.

Ύστερα ρωτάει το δεύτερο:

— Λέγομαι Μακαρίτης, αποκρίνεται.

Ρωτάει και τον τρίτο και παίρνει την απάντηση:

— Ψεύτογλου.

Τότε ο υπάλληλος γούρλωσε τα μάτια και πήγε στον προϊστάμενό του για να ρωτήσει, αν έπρεπε να τους εξυπηρετήσει ή όχι.

ΑΧΕΛΙΝΕΣ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Όποιος φικριέται κι ακούει, τις μπομπές ντου ακούει.

Πιάσ'ντο στραβό, θγάλ'το μάρ'ντου.

Με ντο δικό σου, φάγε, πε κι αλυσφερίσ' μην κάν'ς.

Κυλίντριξε ο τζέτζερ'ς και θρήκε το καπάκι'.

Κάθε πετεινός στην κουμουλιά τ' λαλεί.

Άμα το θελ' η γυφ' κι ο γαμπρός, τύφλα νά 'χει ο πεθερός.

Ένα, κάγκανένα.

Βρέξε κώλο, φάε ψαρ'.

Φάδατα έφαγε και κουκιά μαρτυράει.

Χειρόγραφα που αποστέλλονται στην εφημερίδα δεν επιστρέφονται, ανεξάρτητα αν δημοσιευτούν ή όχι.

Τα ευπρόσδεκτα άρθρα δεν εκφράζουν απαραίτητα τις απόψεις της Σ.Ε.

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΑΓΧΙΑΛΙΤΙΣΣΑΣ

Σε επίσημη τελετή που έγινε στη μεγάλη αίθουσα του Πειραιϊκού Συνδέσμου, στις 28.11.99 απονεμήθηκαν τα βραβεία του φετινού λογοτεχνικού διαγωνισμού, που προκήρυξε ο Πειραιϊκός Σύνδεσμος, με αφορμή τη συμπλήρωση εκατό χρόνων από την ίδρυσή του.

Το πρώτο βραβείο διηγήματος με έπαθλο 100.000 δραχμών απονεμήθηκε στη συμπατριώτισσά μας Ζωή Κανάβα - Ασδεράκη για το έργο της «Το χρονικό μιας Σταυροθήκης». Η τελετή της απονομής των βραβείων έκλεισε με την ανάγνωση των βραβευμένων έργων από την ηθοποιό κ. Άννα Πολυτίμου, η οποία και απόσπασε τα θερμά χειροκροτήματα των παρευρισκομένων.

«Το χρονικό μιας σταυροθήκης» είναι εμπνευσμένο από τις αναμνήσεις της μακαριστής πια συμπατριώτισσάς μας Ελένης Ξανθούλη και αναφέρεται στην αποφράδα μέρα του Ξεριζωμού των Αγχιαλιτών από τις εστίες τους στις 30 Ιουλίου 1906.

Η ίδια συμπατριώτισσά μας η Ζωή στις 18.11.94 μίλησε στην αίθουσα της Ένωσης των Ελλήνων της Ανατολικής Ρωμυλίας με θέμα: «Φιλιαν-

γνωσία και τηλεόραση». Στις 10.12.94 με το ίδιο θέμα μίλησε και στο Πνευματικό Κέντρο της Εκκλησίας στη Νέα Αγχιάλο. Διαπραγματεύτηκε το θέμα της με τέτοια επιτυχία που καταχειροκροτήθηκε από το ακροατήριό της και απέσπασε ευμενέστατα σχόλια.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η Ζωή Κανάβα - Ασδεράκη μας δίνει δείγματα του λογοτεχνικού της ταλέντου. Έργα της έχουν βραβευθεί και στο παρελθόν από τη Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά, τον Κύκλο του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου και την Εταιρεία Χριστιανικών Γραμμάτων. Για το βιβλίο «Πασχαλιά με οτοστόπ» τιμήθηκε από το Πανεπιστήμιο της Πάδοβα. Επί τρία χρόνια συνεργαζόταν με το Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδας ως παραγωγός της εκπομπής: «Το αιμαξάκι με τα βιβλία». Θεατρικά της έργα έχουν μεταδοθεί από το Πρώτο Πρόγραμμα της Εθνικής Ραδιοφωνίας.

Η εφημερίδα μας τη συγχαίρει θερμά για τις επιτυχίες της και της εύχεται να βρίσκεται δύναμη και χρόνο να μας παρουσιάζει και άλλα έργα, ιαντάξια των υψηλών της αναζητήσεων.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Βασίλης Μπουφίδης	5.000
Βασ. Αιμονιώτης	5.000
Νίκ. Λίτινας ΕΠΕ	5.000
Ιωαν. Τζοτζόλας	5.000
Ευάγ. Αργυρόπουλος	2.000
Δημ. Βοδενιώτης	2.000
Ευγ. Τόσκου	2.000
Ελένη Δερβάκου	2.000
Παν. Ασδεράκης	2.000
Δημ. Κούνες	2.000
Γεωρ. Μπουρτζής	2.000
Γεωρ. Μόσδρομος	1.000
Λαμπ. Κολώνης	1.000
Σμαρ. Σταντζούρη	1.000
Κωνσ. Ντάλιος	1.000
Κωστ. Τζουμερκιώτης	1.000
Περ. Γκίνης	1.000
Βασ. Ματή	1.000
Μάρη Φλαμουρίδη	1.000
Μαίρη Αλάκια - Διονυσίου	1.000
Αρετή Πολυμενίδη	1.000
Στυλ. Ζώτης	1.000
Πελάγιος Κοντός	1.000
Γεωρ. Ριζόπουλος	1.000
Ευστ. Θεοχαράκης	1.000
Λεων. Θεοχαράκης	1.000
Τζαν. Δερδελάκος	1.000
Ηλίας Τσαντός	1.000
Ιωανν. Καραντενίδης	1.000
Κων. Καμπούρης	1.000
Μαν. Ραφτόπουλος	1.000
Δημ. Θεοχαράκης	1.000

— Ο,τι καίγεται να το κάψετε.
Τα φαγώσιμα να τα παραχώνετε.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ
ΓΙΟΡΤΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι του Συλλόγου μας, Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, με τις ευχές του για «χαρούμενες γιορτές και ευτυχισμένο τον καινούργιο χρόνο 1995», σας προσκαλεί να γιορτάσουμε κι εφέτος όλοι μαζί το κόψιμο της Βασιλόπιτας του Συλλόγου μας την ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΓΕΝΑΡΗ 1995, από 11.30 π.μ. μέχρι 5.30 μ.μ. στη γνωστή μας κοσμική ταβέρνα «ΖΟΡΜΠΑΣ» τηλ. 8140638. Βρίσκεται 200 μέτρα μετά την πλατεία Δροσιάς, στη Λεωφ. Θησέως. Στάση Αρσάκειο. Λεωφορεία από Κηφισιά (στάση Ζηρίνειο): ΠΟΝΤΙΩΝ, ΚΡΥΟΝΕΡΙ, ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ κλπ. Σερβίρισμα ώρα 2 μ.μ.

ΜΕΝΟΥ: Πρώτο πιάτο ορεκτικά: Λουκάνικο, τυρόπιτα τσιπού, ρωσική σαλάτα, πατατοκροκέτα, πιπεριά Φλωρίνης, σουτζουκάκι.

Κύριο πιάτο: Μοσχαράκι ψητό με σάλτσα από μανιτάρια ή μπριζόλα χοιρινή κρασάτη. Γαρνίρισμα πατάτες, ρύζι, αρακά, καρότο.

Επιδόρπια: Σαλάτα του ΣΕΦ, ποικιλία τυριών, ποικιλία φρούτων.

Στο τέλος θα σερβιριστεί η Βασιλόπιτα με ΠΑΡΑ και τα γνωστά μας γιομίσια. Βέβαια δεν θα λείψει και ο χορός.

ΠΟΤΑ: Εμφιαλωμένα κρασιά διάφορα, μπύρες διάφορες και αναψυκτικά.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ: 2.800 δραχμές το άτομο χωρίς τα ποτά.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ: Η πρόσκληση αυτή ισχύει και για τη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, που θα γίνει στη διάρκεια της γιορτής, για ενημέρωση των μελών και έγκριση των πεπραγμένων της περασμένης χρονιάς.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ: Για να καθοριστούν οι μερίδες από το Κέντρο είναι απαραίτητη η δήλωση συμμετοχής σας μέχρι 19 Γενάρη στους:

α) Δημ. Καραγατολή τηλ. 8081503, β) Ευαγγ. Αργυροπούλου τηλ. 7513585, γ) Στέλιο Αργυρόπουλο τηλ. 8222122.

Ελάτε να γιορτάσουμε «αχελινά» όλοι μαζί, ξεσηκώνοντας όσο το δυνατό περισσότερους συμπατριώτες και φίλους σας.

Χρόνια Πολλά

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Δημ. Καραγατολή

Ο Γραμματέας

Αθαν. Κιλμπασάνης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΣΧΟΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Δημοσιεύουμε παρακάτω επιστολή που πήραμε από το Διευθυντή του Ευγενείου Δημοτ. Σχολείου Νέας Αγχιάλου:

κ. Κιλμπασάνη

Με έκπληξη και αγανάκτηση διαβάσαμε τις ανακρίβειες και τις «νουθεσίες» που γράφετε στην εφημερίδα «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ», της οποίας είστε υπεύθυνος ύλης (φύλλο 4, σελίδα 4, στήλη «ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ»), ότι πολλοί Αγχιαλίτες σας παραπονέθηκαν, γιατί οι φωτογραφίες των παλαιών δασκάλων δεν κοσμούν πια το γραφείο του Σχολείου και ότι το διαπιστώσατε και σεις οι ίδιοι.

Φαίνεται ότι δεν κοιτάξατε καλά, γιατί αλλιώς θα τις βλέπατε να βρίσκονται εκεί και να κοσμούν το γραφείο του Διευθυντή του Σχολείου (όχι το προσωρινό γραφείο των δασκάλων).

Άλλωστε, στη σελίδα 2 του ίδιου φύλλου της εφημερίδας και στο άρθρο «Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΜΟΥ», ο κ. Κώστας Βραχνιάς σας διαψεύδει.

Το διαβάσατε;

Παρακαλούμε, στο επόμενο φύλλο και στην ίδια στήλη της εφημερίδας, να διορθώσετε το λάθος σας και να αποκαταστήσετε την αλήθεια.

Ο Διευθυντής του Σχολείου ΚΩΝ/ΝΟΣ ΔΗΜ. ΔΑΪΝΑΣ Δάσκαλος

Για της ανακρίβειες που μας αποδίδονται απαντώ:

1) Στις αρχές του περασμένου Σεπτεμβρίου βρισκόμουν στη Νέα Αγχιάλο και παρουσία και τρίτου προσώπου, δυο Αγχιαλίτες παραπονήθηκαν ότι δεν κοσμούν πια το γραφείο του Σχολείου οι

φωτογραφίες των παλιών δασκάλων.

2) Υστερα από τα παραπάνω αυτά, πήγα στο σχολείο κατά τη μέρα της έναρξης των μαθημάτων και παρακολούθησα την τέλεση του αγιασμού. Μπήκα και στα δυο γραφεία και πρόσεξα για τις φωτογραφίες. Με λύπη μου διαπίστωσα ότι έλειπαν.

3) Στο άρθρο του «Ο δάσκαλός μου», που σφαλώς διαβάσαμε, ο κ. Κων. Βραχνιάς γράφει ότι οι φωτογραφίες αυτές βρίσκονται στο γραφείο του σχολείου, γιατί δεν μπορούσε να φανταστεί, όπως κι εμείς, ότι κάποιοι θα τις κατέβαζαν. Άλλωστε το άρθρο αυτό γράφτηκε μερικά χρόνια πριν.

4) Δεν είναι όμως η πρώτη φορά που οι φωτογραφίες αυτές απομακρύνθηκαν από το γραφείο του σχολείου. Και παλιότερα, όπως μου ανέφερε ο πρώην διευθυντής του σχολείου κ. Στ. Κόκκινος, είχαν την ίδια τύχη και με επέμβαση του ίδιου επαναποθετήθηκαν.

5) Στις δημοτικές εκλογές (16 Οκτωβρίου), όταν πήγα να ψηφίσω, ξανακοίταξα για τις φωτογραφίες, επειδή άκουσα παράπονα από το διευθυντή του σχολείου, ότι οι φωτογραφίες είναι στη θέση τους. Πραγματικά αυτή τη φορά οι φωτογραφίες κασμούσαν το γραφείο, όπως και πρώτα. Επομένως δεν υπάρχει θέμα για παραπέρα αντιδικία.

Θανάσης Κιλμπασάνης

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΣΟΥΡΒΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΡΙΑ

Από του 'Αν-Νικόλα λογάριζα τις εισπράξεις που θα είχα από το ποδαρικό και τη σουρβά της Πρωτοχρονιάς, κι αυτό γιατί ήθελα να αγοράσω ένα ζευγάρι πέδιλα για τα ταλαιπωρημένα πόδια μου και μου τα αρνιούνταν οι γονείς μου, όχι γιατί δεν τα είχα άμεση ανάγκη, αλλά γιατί δεν είχαν τα χρήματα για την αγορά τους εκείνη την εποχή.

Ήταν Δεκέμβρης του 1941, του έτους που έφερε τις πιο μεγάλες δυστυχίες στον Ελληνικό λαό, αφού πέθαιναν καθημερινά στις πόλεις δεκάδες άνθρωποι και πιο πολλά παιδιά, μια και τα τρόφιμα τα είχαν επιτάξει οι θάρβαροι κατακτητές Γερμανοί, Ιταλοί και Βούλγαροι.

Εμείς στη Νέα Αγχιάλο, όπως και στα άλλα γεωργοκτηνοτροφικά χωριά της επαρχίας, δεν πεινάσαμε βέβαια, όμως περάσαμε κι εμείς πολύ δύσκολες μέρες.

Τα πέδιλα που ήθελα να αγοράσω, τα είχα δει στη διτρίνα του υποδηματοποιείου του Κυριάκου του Τσίλα (Καρνοδατλόγλου) που ήταν τότε στον κεντρικό δρόμο της αγοράς στο σπίτι του Γιάννη του Σαρρή, εκεί που είναι τώρα το εφημεριδοπωλείο του Κώστα του Τζουμεριώτη.

Όποτε περνούσα από κει, στεκόμουν με τις ώρες μπροστά στη διτρίνα, τα καμάρινα και τα ονειρευόμουν στα πόδια μου. Τα παλιά μου τα παπούτσια, πέδιλα κι αυτά — τα σκαρπίνια ήταν για μας απλησίαστα εκείνη την εποχή — ήταν σοσιασμένα δυο-

τρεις φορές και το σχέδιό τους ήταν αγνώριστο από τις φόβες. Ο μπαμπάς-Θεοδόσης ο Αντωνιάδης ο μπαλωματής, μου έλεγε κάθε φορά που τα πήγαινα για διάρθωμα: «Θέλουν πέταμα, Θανασό, να μη μου τα ξαναφέρεις».

Με τις εισπράξεις από το ποδαρικό και τη σουρβά, που ήταν πολύ σπουδαία και καλοπληρωμένα από τους Αγχιαλίτες, και με κάτι οικονομίες που είχα από φιλοδωρήματα, πίστευα, ότι θα μπορούσα να αγοράσω αυτά τα πέδιλα, υπολογίζοντας βέβαια, και στην ενίσχυση του πατέρα, αν χρειαζόταν.

Οι εισπράξεις από τα κάλαντα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς δε λογαριάζονταν, γιατί ήταν πολύ μικρές και μόνο για σταφιδοστράγγαλα και χαρούπια από το μαγαζί του μπαμπά-Κυριάκου του Φλαμουρίδη έφταναν. Το πολύ - πολύ να περφόσευαν και μερικά πενήνταράκια και δεκάρες για να παίξω χτυπητό, κουδουνιστό ή στριφτό.

Την Πρωτοχρονιά, πριν καλά-καλά χαράξει, ξεκίνησα για το ποδαρικό με τη σουρβάκα — ένα κλαδί ελιάς στολισμένο με πολύχρωμες χάρτινες φούντες — στο χέρι. Ο δρόμος ήταν έρημος, ψυχρή δεν κυκλοφορούσε και τα παράθυρα των σπιτιών ήταν σθηστά. Φεγγάρι δεν υπήρχε, ούτε φώτιζαν ηλεκτρικά φώτα τους δρόμους, φυσικά. Εγώ για να νική το φόβο από το σκοτάδι σιγοτραγουδούσα. Σκέφτηκα να γυρίσω πίσω στο σπίτι, αλλά τα πέδιλα τριγύριζαν συνέχεια στο νου μου. Έτσι έπαιρνα κουράγιο και προ-

χωρούσα, γιατί μόνο αν προλάβαινα να πάω σε όλα τα σπίτια που με είχαν ειδοποιήσει για ποδαρικό, και δεν ήταν λίγα, γιατί με θεωρούσαν όλοι για γουρλή, θα μπορούσα να αγοράσω τα πέδιλα που τόσο είχα ανάγκη. Πρώτα θα άρχιζα από το σπίτι του νονού μου του Ηλία του Χοντρού, που πάντα σερωνόταν από τα χαράματα και δεν είχα πρόβλημα μήπως τους ενοχλήσω ξυπνώντας τους. Καθώς όμως περνούσα έξω από το σπίτι του Στεργιανού του Ψεύτογλου, είδα φως και είπα να αρχίσω από κει, μια και με είχαν ειδοποιήσει και αυτοί να τους κάνω ποδαρικό. Μπήκα στην αυλή και πήγαινα προς την πόρτα να βροντήξω. Ξαφνικά σήγνει το φως και ακούω γαυγίσματα σκυλιού. Φοβήθηκα και έτρεξα να βγω γρήγορα στο δρόμο. Κατά κακή συγκυρία περνούσε από κει μια Ιταλική περίπολος με δυο καραμπιναρικούς κι έπεσα σχεδόν πάνω τους. Με τσάκωσαν. Εγώ από το φόβο έχασα τη φωνή μου και δεν μπορούσα να απαντήσω στα ακαταλαβίστικα λόγια τους. Αλλά και αν μπορούσα να μιλήσω, πως να συνεννοηθώ με ανθρώπους που δεν ήξεραν ελληνικά; Αυτοί πάλι, νομίζοντας ότι πήγα να κλέψω, με πήραν μαζί τους και με πήγαν στην καραμπιναρία που ήταν στο σπίτι του Ζορμπά στο Βάλτο. Τώρα εκεί είναι αρχαιολογικός χώρος. Με κράτησαν ως το πρωί για να με ανακρίνουν για τα «εγκλήματα» που έκανα. Χαζοκομήθηκα δίπλα στο σκοπό με τη

— Συνέχεια στη σελ. 4

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΝΕΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ — ΝΕΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Στις Δημοτικές εκλογές της 16ης Οκτωβρίου στη Νέα Αγχιάλο αναμετρήθηκαν τρεις συνδυασμοί:

- 1) ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ — ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ με επικεφαλής το Γεώργιο Δράγνε
- 2) ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΑΝΑΝΕΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ με επικεφαλής τον Παύλο Δημόπουλο
- 3) ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ με επικεφαλής τον Ιωάννη Αιμονιώτη

Τα έγκυρα ψηφοδέλτια ήταν 3.103. Από αυτά πήραν:

- Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ (ΔΡΑΓΝΕΣ) 1.606 ψήφους. Ποσοστό 51,76% και εκλέγει τον Δήμαρχο και 9 συμβούλους:

Γεώργ. Δράγνε Δήμαρχος

Δημ. Τσακούμης, Ιωανν. Κίτσιος, Βασ. Μπασδάνης, Ευαγγελία Μπαξεβανάκη - Κρίκου, Ευαγγ. Τσιάνης, Ηρακ. Τσέλιος, Σουλτάνα Τσουκαλά - Καρνοβατλόγλου, Βασ. Μακρυγιάννης, Δημ. Πολυμενίδης.

- Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΑΝΑΝΕΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ (ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ) 831 ψήφους. Ποσοστό 26,78% και εκλέγει τρεις συμβούλους:

Παύλος Δημόπουλος, Ηλίας Καραπατάκης και Νικ. Στάνιος.

- Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ (ΑΙΜΟΝΙΩΤΗΣ) 666 ψήφους. Ποσοστό 21,46% και εκλέγει τρεις συμβούλους:

Ιωάννης Αιμονιώτης, Χρήστος Κολοκοτρώνης και Θεοδ. Τόλιας.

- ΠΑΡΕΔΡΟΙ εκλέχτηκαν για τους Συνοικισμούς: Μαράθου η Μαρία Νεμπί, Αγίου Γεωργίου ο Δημ. Χριστόπουλος και για τη Μεγ. Βελανιδιά ο Κων. Σακελαρόπουλος, όλοι από το συνδυασμό του Γ. Δράγνε.

Εμείς από την πλευρά μας τους συγχαίρουμε για την εκλογή τους και τους ευχόμαστε να κάνουν αξιόλογα και χρήσιμα έργα, για το καλό των συμπολιτών μας και την αναβάθμιση της Νέας Αγχιάλου, αντάξια της ιστορικής και πολιτιστικής της κληρονομιάς.

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Το προηγούμενο Σχολ. Έτη 1993-94 για την υψηλή επίδοση στα μαθήματα πήραν

Α' ΑΡΙΣΤΕΙΑ

Τσακόγια Αναστ. με βαθμό 19 1/10

α) Από την Α' τάξη:

Μποσνάνη Νίκη με βαθμό 19 4/10
Παπαδοπούλου Ασπασίας με

βαθμό 18 9/10

β) Από την Β' τάξη:

Βούζας Κων)νος με βαθμό 19 2/12
Καραμέρη Χαρίκ. με βαθμό 19 2/12
Κουρκουβάτη Ευδ. με βαθμό 19 2/12
Λύτρα Ανδρονίκη με βαθμό 19 2/12

γ) Από την Γ' τάξη:

Ρουπακιάς Στ. με βαθμό 19 4/11
Μποσνάνη Μαρία με βαθμό 19 1/10
Τιμηλαλέξη Χαρ. με βαθμό 19 2/10

Β' ΒΡΑΒΕΙΑ

α) Από την Α' τάξη:

Βυριδής Παναγ. με βαθμό 17 9/12
Κυρμά Αλεξάνδρα με βαθμό 17 9/10
Μποσνάνη Νίκη με βαθμό 19 4/10

β) Από την Β' τάξη:

Βούζας Κων. με βαθμό 19 2/12
Καραμέρη Χαρ. με βαθμό 19 2/10
Κουρκουβάτη Ευδ. με βαθμό 19 2/12
Λύτρα Ανδρονίκη με βαθμό 19 2/10

γ) Από την Γ' τάξη:

Ρουπακιάς Στέλ. με βαθμό 19 4/11

ΣΟΥΡΒΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΡΙΑ

● **Συνέχεια από τη σελ. 3** χίζοντας από τον κουμαντάν σουρβάκα στο χέρι.

Κατά τις εννιά με δέκα το πρωί, ήρθε ο κουμαντάν στο γραφείο και τότε τελείωσε το δικό μου μαρτύριο. Με ρώτησε τι είχα γίνει — αυτός ήξερε λίγα ελληνικά — κι εγώ, που εν τω μεταξύ είχα πάρει θάρρος, μπόρεσα να μιλήσω και να του εξηγήσω τι είχε συμβεί. Με άκουσε, ότι ήμουν στη σούρβα. Όμως τα γέλασε και μου είπε: «Σουρβάκισε εμάς εδώ».

Εγώ χωρίς να χάσω καιρό αρ-

ράζοντας όλους τους Ιταλούς καραμπινιέρους που ήταν εκεί. Χτυπούσα με τη σουρβάκα όσο πιο δυνατά μπορούσα για να βγάλω το άχτι μου, που με κράτησαν «φυλακισμένο» όλο το πρωινό και έχασα το ποδαρικό και τις εισπραξιές. Οι δικοί μου στο σπίτι δεν ανησυχούσαν γιατί νόμισαν πένδιλα στη θιτρίνα του Κυριάκου του Τσίλα έμειναν όνειρο άπιαστο για μένα.

Θορ. Κιλημωάνης

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ΓΙΟΡΤΗ ΚΑΙ ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Την Πέμπτη το πρωί 27 Οκτωβρίου 1994 στο γυμνάσιο της Νέας Αγχιάλου, έγινε η γιορτή των μαθητών του σχολείου για να τιμήσουν την εθνική επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Μετά την προσευχή διαβάστηκε το πρακτικό με το οποίο ορίζονταν ο σηματοφόρος, και οι παραστάτες. Έγινε η παράδοση της σημαίας από τη διευθύντρια κ. Πορφυρίου στο σηματοφόρο μαθητή της τρίτης γυμνασίου Τσουκαλά Γεώργιο και στους παραστάτες: Καρκαλιά Κωνσταντίνου, Μαλτέζου Σταυρούλα της Γ' γυμνασίου, Σερρή Άννα, Τσαμτσάκη Ευδοξία της Β' γυμνασίου, Μπουμπουλά Νικολέτα της Α' γυμνασίου.

Το πρόγραμμα της γιορτής συνεχίστηκε με απαγγελίες ποιημάτων και των αναγνωσμάτων από το «Άξιον Εστί» του Οδυσσέα Ελύτη. Τραγούδησε η χορωδία μαθητριών του σχολείου. Οι απαγγελίες αλλά και η χορωδία εντυπώσαν και συγκίνησαν με την εξαιρετική απόδοσή τους.

Την επιμέλεια της γιορτής είχαν οι καθηγήτριες φιλόλογοι: Μαυρογένη Ρεβέκκα και Σ. Καρνοπατλόγλου - Τσουκαλά. Τη χορωδία διδάξε η καθηγήτρια της μουσικής Αποστολοπούλου Αικατερίνη.

Αριστεία και Βραβεία απονεμήθηκαν στους εξής μαθητές και μαθήτριες για την επίδοσή τους κατά το σχολικό έτος 1993-1994.

ΑΡΙΣΤΕΙΑ

Α) Από την Γ' τάξη

- 1) Γαλούση Ναταλία του Ευαγ.
- 2) Κλεφτάκη Χρυσάνθη του Γ.
- 3) Ντούρα Μαρία του Ευαγ.
- 4) Πάττα Κρυσταλλία του Γ.
- 5) Πράτσα Βασίλειο του Θωμά

Εκδήλωση για την εθνική επέτειο της 28ης Οκτωβρίου στο Δράγναιο Δημαρχιακό Μέγαρο της Νέας Αγχιάλου

Την Παρασκευή 28.10.94 στις 8:30 έγινε εκδήλωση για την εθνική επέτειο με πρωτοβουλία της Δημοτικής χορωδίας και τη συμπάρεση της κοινοτικής αρχής στο αμφιθέατρο του Δράγναιου Δημαρχιακού Μεγάρου.

Είχαν προσκληθεί και τιμήσαν τη γιορτή με την παρουσία τους, πολεμιστές και τραυματίες του 1940 του Αλβανικού μετώπου. Σ' αυτούς ήταν αφιερωμένη και η γιορτή.

Η προσέλευση των Αγχιαλιτών ήταν τόσο μεγάλη ώστε η χωρητικότητα του αμφιθεάτρου αποδείχτηκε μικρή. Προστέθηκαν πολλά καθίσματα και οι όρθιοι ήταν πολλοί.

Μετά από ένα σύντομο πρόλογισμα για το σκοπό της εκδήλωσης, από τον κ. Σ. Καρνοπατλόγλου - Τσουκαλά, ο κ.Γ.Διονυσίου αναφέρθηκε σε μνήμης της εποχής του πολέμου και διάβασε τα ονόματα των Αγχιαλιτών που έδωσαν τη ζωή τους για την πατρίδα στον πόλεμο αυτό. Προ-

- 6) Σακκομήτριο Ιάσωνα του Χρ.
- 7) Καραμπίνη Έλενα του Αν.

Β) Από την Β' τάξη

- 1) Βούζα Αικατερίνη του Σωτ.
- 2) Ζαχόπουλο Γεώργιο του Σπ.
- 3) Καπερώνη Ιάσωνα του Βασ.
- 4) Καρκαλιά Κων)να του Στεφ.
- 5) Μαλτέζου Σταυρούλα του Απ.
- 6) Παπαμαργαρίτη Ευστ. του Κ.
- 7) Ταβέλη Βασιλική του Γεωρ.
- 8) Τσουκαλά Γεώργιο του Δημ.
- 9) Φλώρο Νικόλαο του Σταμ.
- 10) Χαρωντάκη Βαλασία του Ιω.

Γ) Από την Α' τάξη

- 1) Δράγνε Ελένη του Γεωρ.
- 2) Ευαγγελάκη Βασίλειο του Κ.
- 3) Καρακώστα Μαριάννα του Ελ.
- 4) Καραμέρη Ευαγγελία του Δ.
- 5) Κλεφτάκη Σμαρούλα του Γ.
- 6) Μπουντούρη Ελευθ. του Παν.
- 7) Νιφόρο Αθανάσιο του Ιωάν.
- 8) Ντούρα Κων)να του Ευαγ.
- 9) Πανάγου Σταυρούλα του Ευθ.
- 10) Παπαδοπούλου Ηλέκτρα Ιω.
- 11) Σερρή Άννα του Θωμά
- 12) Τσαμπίρα Χρυσούλα του Ηλ.
- 13) Τσαμτσάκη Ευδοξία του Γρ.

ΒΡΑΒΕΙΑ

Α) Από την Α' τάξη

- 1) Βούζα Θωμά του Βασίλ.
- 2) Καραμέρη Ευαγγελία του Δ.
- 3) Τσαμτσάκη Ευδοξία του Γρ.

Β) Από την Β' τάξη

- 1) Ζαχαρόπουλο Γεώργιο του Σπ.
- 2) Καρκαλιά Κων)να του Στεφ.
- 3) Μαλτέζου Σταυρούλα του Απ.
- 4) Τσουκαλά Γεώργιο του Δημ.

Γ) Από την Γ' τάξη

- 1) Κλεφτάκη Χρυσάνθη του Γ.
- 2) Πάττα Κρυσταλλία του Γ.
- 3) Τσέλιου Στυλιανή του Κων.

τάθηκε μάλιστα η αναγραφή των ονομάτων τους σε τιμητική στήλη.

Η ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε ήταν συγκινητική και θερμή. Στη συνέχεια παρουσιάστηκε η χορωδία των μαθητριών, με τη διεύθυνση της κ. Αποστολοπούλου Αικατερίνης, η οποία αξίζει συγχαρητήρια, γιατί σε μικρό χρονικό διάστημα, διδάξε και παρουσίασε μια εξαιρετική χορωδία.

Απαγγέλλθηκαν από μαθητές και μαθήτριες τα αναγνώσματα του «Άξιον Εστί» του Οδυσσέα Ελύτη, όπου ο ποιητής περιγράφει τις εμπειρίες του από τον πόλεμο του 1940. Το πρόγραμμα έκλεισε η Δημοτική χορωδία με τη διεύθυνση του κ. Βασίλη Παναγιωτόπουλου η οποία επίσης σε πολύ λίγο χρόνο προετοιμασίας παρουσίασε με εξαιρετική απόδοση τα τραγούδια: «Γη της λεμονιάς», και από το «Άξιον Εστί», «Της αγάπης αίματα», «Της δικαιοσύνης Ήλιε νοητέ» και «Ένα χελιδόνι». Ο-

λοι εξέφρασαν τον ενθουσιασμό και τα θερμά τους συγχαρητήρια για τη διοργάνωση της εκδήλωσης.

Από τις τελευταίες πλημμύρες

«Η θάλασσα ζήτησε τον αιγιαλό της»

Εκτός από τα πλημμυρισμένα χωράφια και τα αμπέλια που καταστράφηκαν με το να ισοπεδωθούν από την ορμή του νερού, χαρακτηριστική ήταν η εικόνα που δημιουργήσε η αγριεμένη θάλασσα στην παραλία. Βγήκε στα 7 έως τα 10 μέτρα έξω από τη γνωστή έκταση της αιμουδιάς της και κάλυψε με άμμο τον παραλιακό πεζόδρομο. Η άμμος έφτασε στα δύο καταστήματα των κ. Ψεύτογλου και υψώθηκε σχεδόν στο μισό μέτρο. Προκλήθηκαν σημαντικές ζημιές και στα καταστήματα.

Ξεριζώθηκαν πολλά δέντρα της ακρογιαλίας και ένας πεύκος του αρχαιολογικού χώρου στο κεντρικό δρόμο της Ελληνικής Αεροπορίας (αγοράς). Ο παραλιακός δρόμος προς το αλωνάκι χάθηκε, καλύφθηκε από την άμμο. Καταστράφηκε επίσης το τείχιό από μπeton του καταστήματος του κ. Μερτζάνη, ο οποίος το αποκατέστησε αμέσως ύστερα από νέα απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου. Εκδηλώθηκαν όμως διαμαρτυρίες και έγινε και καταγγελία στη Λιμενική Υπηρεσία.

Ζημιές προκλήθηκαν και σε αγροτικούς δρόμους.

Σ.Κ.Τ.

Κοινωνικά

Για το τρίμηνο Οκτωβρίου - Δεκεμβρίου 1994 στη Νέα Αγχιάλο.

Γάμοι

- Αγγελάκης Ευάγγελος
Γιαννάκη Αναστασία
- Παναγιώτου Χριστόδουλος
Δημοπούλου Αικατερίνη
- Χρήστος Θεοδωρίδης
Σταματία Γκινιδή

Θάνατοι

- Κωστούλας Στέργιος του Χρ.
- Σπυρίδης Δημήτριος του Λαζ.
- Βούλα Βασιλική του Γεωργίου
- Παπαμαργαρίτης Κων)νος του Ευσταθίου
- Χαραλάμπους Γεώργιος του Χαρ.
- Δάιντας Ζήσης του Κων)νου
- Παρασκευαΐδου Ελένη του Θεοφ.
- Παρασκευόπουλος Σταύρος του Παρασκευά
- Μποσνάνης Κων)νος του Δημ.

Βαπτίσεις

- Τσινής Γεώργιος του Χρήστου
- Ερρινάκης Ιωάννης του Θεοδ.
- Ρήγου Παρασκευή του Βασιλείου
- Παπαχρήστου Γεωργία του Ευαγ.
- Γαρουφαλιά Ιωάννα του Αποστ.
- Σκουφάρας Γεώργιος του Βασ.
- Αντωνίου Γεώργιος - Φίλιππος του Αποστόλου
- Αργυρίου Καλλιόπη του Δημ.
- Χατζεφραϊμίδη Γεωργία - Αννα του Βασιλείου
- Γκέκας Δημήτριος του Αθανασίου

Εφημερίδα

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ



ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΦΘΙΩΤΙΔΕΣ ΘΗΒΕΣ

Με το όνομα φθιώτιδες Θήβες μας είναι γνωστές δύο αρχαίες πόλεις στο Νομό Μαγνησίας. Η μία βρισκόταν στην πλαγιά χαμηλού λόφου κοντά στο χωριό Μικροθήβες, η άλλη ήταν παραθαλάσσια, εκεί όπου σήμερα εκτείνεται η κωμόπολη Νέα Αγχίαλος, η οποία ιδρύθηκε το 1906 από Έλληνες πρόσφυγες προερχομένους από την Αγχίαλο της Βουλγαρίας. Η πρώτη δεν αναφέρεται από τον Όμηρο ανάμεσα στις πόλεις που πήραν μέρος στον Τρωικό πόλεμο. Μεταγενέστεροι όμως του Ομήρου συγγραφείς (Στράβων) και περιηγητές αναφέρουν το όνομά της. Η θέση της επιβεβαιώθηκε από ανασκαφικές έρευνες που έγιναν από το 1907 και ύστερα. Το τείχος της, ισχυρό και καλοκτισμένο, κατά το ισόδομο σύστημα αποκαλύφθηκε σε αρκετό μήκος το 1972 και μπορεί να χρονολογηθεί στον 4ο αι. π.Χ., εποχή κατά την οποία η πόλη είχε γνωρίσει τη μεγαλύτερη ακμή της. Η πόλη αυτή καταστράφηκε το 217 π.Χ. από τον Μακεδόνα Φίλιππο τον Ε'.

Η άλλη πόλη, η παραθαλάσσια, αρχικά δεν λεγόταν φθιώτιδες Θήβες, αλλά Πύρασος. Ο Όμηρος στην Ιλιάδα (Β, 695) λέει ότι ο Πρωτεσίλαος, γιος του Ίφικλου, πήρε άντρες από τη φυλάκη, τον ανθόσπαρτο Πύρασο, την Ίτωνα, την

Αντρώνα και τον Πτελεό και με 40 μαύρα καράβια έλαβε μέρος στον Τρωικό πόλεμο. Μικρής έκτασης ανασκαφική έρευνα απέδειξε ότι ο κατάφυτος σήμερα χαμηλός λόφος «μαγούλα» ύψους 29 μ. στα ανατολικά της Νέας Αγχιάλου, ήταν η ακρόπολη της Πυράσου. Τα ευρήματα λείψανα τοιχοποιίας επαλλήλων οικισμών και κυρίως σκεύη κεραμικά ανήκουν στην κλασσική, στη γεωμετρική, στη χαλκή, στη μεσοελλαδική και νεολιθική εποχή. Η πόλη εξακολούθησε να υπάρχει και τους κατοπινούς αιώνες, αλλά παράλληλα είχε και άλλο όνομα «Δημήτριο», από το σημαντικότερο ιερό της Δήμητρας, που το αναφέρει και ο Όμηρος. Το λιμάνι της χρησίμευε για το εξαγωγικό και εισαγωγικό εμπόριο της Θεσσαλίας. Καταστράφηκε όμως και αυτή από τον Φίλιππο τον Ε' (217 π.Χ.) και ο Στράβων (1ος αι. π.Χ.) την βρήκε ερειπωμένη. Όσοι από τους κατοίκους των δύο πόλεων σώθηκαν από την καταστροφή του Φιλίππου εγκαταστάθηκαν γύρω από το αρχαίο λιμάνι και έτσι σιγά σιγά δημιουργήθηκε μία καινούργια πόλη. Τα παλιά της ονόματα Πύρασος και Δημήτριο ξεχάστηκαν και από τον 2ο αι. μ.Χ. παίρνει το όνομα «Θήβαι». Υπάγεται και αυτή στη Ρωμαϊκή Διοίκηση, που είχε εφαρμοστεί μετά την κατάληψη της Θεσσαλίας από τους Ρωμαίους το 197 π.Χ.

Κατά την παλαιοχριστιανική περίοδο (ως το τέλος του 6ου αι. μ.Χ.) η πόλη φτάνει σε μεγάλη πολιτιστική ακμή. Αυτό μαρτυρούν τα πολυάριθμα ευρήματα των ανασκαφών που διενεργούνται στη Νέα Αγχίαλο από το 1924 ως σήμερα. Σημαντικά κτήρια, εκκλησιαστικά, ιδιωτικά και δημόσια με πλούσιο διά-



Φθιώτιδες Θήβες - Νέα Αγχίαλος. Βασιλική Αγ. Δημητρίου. Αναστηλωμένος κίονας της βόρειας κιονοστοιχίας. Μέσα 5ου αι. μ.Χ.

κοσμο από μαρμάρινα γλυπτά, ψηφιδωτά εντοίχια και δαπέδων, πλακόστρωτοι δρόμοι, υδραγωγεία και πλήθος έργα τέχνης που χρονολούνται από τον 3ο ως τον 6ο αι. μ.Χ. έρχονται καθημερινά στο φως και κάτω από αυτά, λείψανα και αντικείμενα που ανήκουν στις προγενέστερες εποχές: μυκηναϊκή, γεωμετρική, κλασσική, ελληνιστική και ρωμαιοκρατία.

Οι ανασκαφές στις φθιώτιδες Θήβες - Νέα Αγχίαλο, δαπάναις της Αρχαιολογικής Εταιρείας Αθηνών, διαιρούνται σε δύο περιόδους. Στην πρώτη, από το 1924 ως το 1956, με διακοπή το 1941-1953, έγιναν υπό την διεύθυνση του καθηγητού της Βυζαντινής Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών αιμνήστου Γ. Σωτηρίου. Στην δεύτερη από το 1959 ως το 1992 υπό την διεύθυνση του Διευθυντού του Βυζαντινού Μουσείου Αθηνών αιμνήστου Παύλου Λαζαρίδη. Παράλληλα με τις ανασκαφές της Αρχαιολογικής Εταιρείας, στο χώρο της Νέας Αγχιάλου, διενεργεί ανασκαφές και η 7η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, που ιδρύθηκε το 1973.

Κατά τις πιο πάνω ανασκαφές αποκαλύφθηκαν πολλά και σημαντικά μνημεία που ανήκουν κυρίως στους ύστερους αιώνες της ρωμαιοκρατίας και στην παλαιοχριστιανική εποχή ως τον

7ο αι. μ.Χ. οπότε ήλθε και το τέλος της πόλης. Τα σημαντικότερα μνημεία που έχουν αποκαλυφθεί είναι:

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Η ανασκαφή άρχισε το 1924 και τελείωσε το 1928. Είναι τρίκλιτη βασιλική με νάρθηκα, αίθριο και προσκτίσματα. Ιδιαίτερα χαρακτηριστική η διαμόρφωση του αιθρίου και των εκατέρωθεν προσκτισμάτων, βαπτιστηρίων και σκευοφυλακίου. Τα δάπεδα ήταν στρωμένα με μαρμάρινες και σχιστολιθικές πλάκες και ψηφιδωτό με μεγάλες ψηφίδες. Συμπληρωματικές ανασκαφές (1972 και 1973) αποκάλυψαν τον περίβολο και προσκτίσματα βόρεια, ανατολικά και νότια. Από ψηφιδωτή επιγραφή στο δάπεδο του αυλείου δίκου του βαπτιστηρίου ΑΓΙΕ ΔΗΜΗΤΡΙΑΙ, η βασιλική χαρακτηρίζεται πλέον ως βασιλική του Αγίου Δημητρίου. Επισημαίνεται ο πλουσιότατος γλυπτός αρχιτεκτονικός διάκοσμος, χαρακτηριζόμενος από υψηλή ποιότητα. Χρονολογία: β' μισό του 5ου αι. μ.Χ.

Υπόκαυστο, βορειοδυτικά της βασιλικής Αγίου Δημητρίου. Χρονολογία: 5ος αι. μ.Χ.

Ιδιωτική έπαυλη, 5ομ. βόρεια του προηγούμενου. Χρονολογία: 5ος αι. μ.Χ.

Πλακόστρωτη λεωφόρος με κιονοστοιχίες και καταστήματα, ανατολικά της βασιλικής Αγίου Δημητρίου.

Κοιμητήριο με οικογενειακούς και μεμονωμένους τάφους, βορειοανατολικά της ίδιας βασιλικής.

Υπόκαυστο, νότια της ίδιας βασιλικής. Υστερορρωμαϊ-

κό με χρήση στα παλαιοχριστιανικά χρόνια.

Παλαίστρα και Γυμνάσιο. Βόρεια του προηγούμενου και σύγχρονο μ' αυτό.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΛΠΙΔΙΟΥ

Τρίκλιτη βασιλική με νάρθηκα, αίθριο και προσκτίσματα. Ανασκάφτηκε το 1928—1929. Συμπληρωματικές ανασκαφές 1960 και 1972. Το Ιερό θήμα διασώθηκε σε καλή κατάσταση με το σύνθρονο σε σχήμα Π, το εγκαίνιο σε σχήμα σταυρού και το στυλοβάτη του φράγματος με τμήματα θωρακίων και κιόνων. Η αρχική φάση του μνημείου χρονολογείται στα τέλη του 5ου αι. μ.Χ. φαίνεται όμως ότι έχουν γίνει επισκευές, όπως μαρτυρεί η επιγραφή που βρέθηκε στο αίθριο και αναφέρει ως δωρητή το διάκονο Στέφανο. Στην ίδια επιγραφή αναγράφεται και το όνομα του Επισκόπου Ελπίδιου (α' μισό του 6ου αι. μ.Χ.) από την οποία χαρακτηρίζεται και η βασιλική.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ

Ανασκάφτηκε κατά τα έτη 1978, 1979 και 1971 και είναι έξω από το τείχος της αρχαίας πόλης. Τρίκλιτη βασιλική με νάρθηκα, κτισμένη πάνω στα ερείπια αρχαιότερων κτηρίων, πιθανόν του 4ου αι. μ.Χ. Στο ιερό διασώθηκε η κτιστή βάση αγίας τράπεζας, το κιβωτιόσχημο εγκαίνιο και τμήμα συνθρόνου. Χαρακτηριστικοί οι οκτάπλευροι κιονίσκοι του φράγματος του Πρεσβυτερίου. Το βόρειο κλίτος και ο νάρθηκας είναι στρωμένα με ψηφιδωτά με πλούσια θεματογραφία στο διάκοσμο. Από επιγραφή σε θωράκιο του φράγματος του Πρεσβυτερίου ΥΠΕΡ ΕΥΧΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ ονομάστηκε η βασιλική του Μαρτυρίου. Επιγραφή της κέντησης του ψηφιδωτού μπροστά από τη βασιλείο πύλη χρονολογεί τη βασιλική στα 431 μ.Χ.

ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΑΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Βρίσκεται έξω από το τείχος. Τρίκλιτη βασιλική με νάρθηκα, αίθριο και προσκτίσματα. Χαρακτηριστικά είναι τα τετράγωνα διαμερίσματα που δημιουργούνται στις δύο μακρές πλευρές του μνημείου, στα δύο άκρα του νάρθηκα, καθώς και οι υπόγειοι καμαροσκεπάστοι τάφοι. Ανασκάφτηκε το 1934—1936. Συμπληρωματικές ανασκαφές το 1972 αποκάλυψαν μνημειακή κρήνη στο αίθριο, τη θέση του άμβωνα και άλλα προσκτίσματα. Ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα ψηφιδωτά δάπεδα με διάκοσμο γεωμετρικών σχεδίων, ζώων, πτηνών κ.λ.π. Χρονολογία 5ος—6ος αι. μ.Χ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Θ'

Κατά ανασκαφική έρευνα το 1978 και 1981 αποκαλύφθηκε η ένατη κατά σειρά βασιλική στο κέντρο της πόλης. Από τη Βασιλική αυτή ανασκάφτηκαν τμήμα της αφίδας και των κλιτών, τα δάπεδα των οποίων είναι στρωμένα με ψηφιδωτά και μαρμαροθετήματα. Χρονολογείται με πιθανότητα στα μέσα του 5ου αι. μ.Χ.

ΤΡΙΚΛΙΤΟΣ ΙΔΙΟΤΥΠΟΣ ΝΑΪΣΚΟΣ

Αποκαλύφθηκε το 1982 σε ιδιωτικό οικόπεδο. Χρονολογείται στους πρώιμους παλαιοχριστιανικούς αιώνες, 3ος—4ος αι. μ.Χ. πριν από το κτίσιμο των μεγάλων βασιλικών και θα χρησίμευε για τις θρησκευτικές ανάγκες των λίγων ακόμη χριστιανών των φθιωτίδων Θηβών.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΠΕΤΡΟΥ

Πρόκειται για το μεγαλύτερο και πλουσιότερο από όλα τα μνημεία που έχουν αποκαλυφθεί μέχρι σήμερα στη Νέα Αγχίαλο. Βρίσκεται κοντά στο νότιο τμήμα του τείχους. Ανασκάφτηκε περιοδικά από το 1929—1954 από τον Γ. Σωτηρίου. Επαναλήφθηκε η ανασκαφή το 1969 και συνεχίστηκε συστηματικά από τον Π. Λαζαρίδη. Πρόκειται για τρεις επάλληλες βασιλικές. Η πρώτη χρονολογείται στα μέσα ή στο δεύτερο μισό του 4ου αι. μ.Χ., η δεύτερη στα μέσα ή στο δεύτερο μισό του 5ου αι. μ.Χ. και η τρίτη στην εποχή του Ιουστινιανού του Α' (532 μ. Χ.). Οι τρεις επάλληλες βασιλικές μαζί με τα προσκτίσματα καταλαμβάνουν χώρο 7.000 τ.μ. και έχουν κτιστεί πάνω σε μυκηναϊκά και υστερορωμαϊκά ερείπια. Πλουσιότατος ήταν ο διάκοσμος του μνημείου σε μαρμάρινα αρχιτεκτονικά και διακοσμητικά μέλη, εντοίχια ψηφιδωτά και τοιχογραφίες. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα δάπεδα της πρώτης και τρίτης βασιλικής τα οποία κοσμούνται με ψηφιδωτά, και χαρακτηρίζονται για την υψηλή τους ποιότητα και την ποικιλία του θεματολογίου. Από το όνομά του Αρχιερέως Πέτρου, που αναγράφεται σε ανακαινιστική επιγραφή του νοτίου κλίτους της τελευταίας βασιλικής, χαρακτηρίστηκε όλο το συγκρότημα «Βασιλική του Αρχιερέως Πέτρου».

ΥΠΟΚΑΥΣΤΟ

Βόρεια της βασιλικής του Αρχιερέως Πέτρου. Έχει δύο οικοδομικές περιόδους και δατηρεί ψηφιδωτό δάπεδο σε καλή κατάσταση.

ΒΑΠΤΙΣΤΗΡΙΟ

Το 1983, νότια του αιθρίου της βασιλικής Αρχιερέως Πέτρου, αποκαλύφθηκε βαπτιστήριο που από το σχέδιο και τις

διαστάσεις του θεωρείται μοναδικό στον Ελλαδικό χώρο. Το φωτιστήριο ανατολικά είναι τετράγωνο και περιβάλλει υπερυψωμένο κυκλικό στυλοβάτη στον οποίο πατούσαν οκτώ κίονες. Στο κέντρο οκτάγωνη κολυμβήθρα. Εντυπωσιακά τα μαρμαροθετήματα στο πάτωμα. Επιγραφή στο κατώφλι της δυτικής πυλίδας του κυκλικού στυλοβάτη αναφέρει ότι ο κατασκευαστής ή δωρητής της στρώσης αυτής ήταν ο Πολυχρόνιος, «υπέρ ευχής». Δυτικά του φωτιστηρίου τρίκλιτος «εξωτερικός» οίκος. Με μεγάλη πιθανότητα το βαπτιστήριο θεωρείται σύγχρονο της πρώτης βασιλικής του Αρχιερέως Πέτρου.

Το λεγόμενο Επισκοπικό Μέγαρο βρίσκεται περί τα 100 μ. δυτικά της βασιλικής του Αγίου Δημητρίου.

Αποκαλύφθηκε στα 1937, 1939 και 1954 από τον Γ. Σωτηρίου. Το 1972 ήλθαν στο φως από τον Π. Λαζαρίδη και άλλα τμήματα του κτηρίου. Ήταν διώροφο και είχε σημαντικό γλυπτό διάκοσμο. Ανήκει στους υστερορωμαϊκούς χρόνους, συντηρήθηκε όμως και χρησιμοποιήθηκε ως τον 7ο αι. μ.Χ.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΤΗΡΙΩΝ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΠΟΔΕΣ ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ ΤΗΣ ΠΥΡΑΣΟΥ

Η αποκάλυψη άρχισε το 1956 από τον Γ. Σωτηρίου και συνεχίστηκε από τον Π. Λαζαρίδη στα χρόνια 1960—1968 και 1987. Επιστημάνθηκαν 8 οικοδομικές φάσεις. Πρόκειται για δημόσιο συγκρότημα αγοράς ή νοσοκομείου ή κάποιου άλλου προορισμού, που χρησιμοποιήθηκε για πολλούς αιώνες. Μέσα στο χώρο του συγκροτήματος, λουτρικό κτήριο με σημαντικό ψηφιδωτό δάπεδο σε μια αίθουσα που μπορεί να χρονολογηθεί στον 2ο αι. π.Χ.

Από τμήματα του τείχους της αρχαίας πόλης των φθιωτίδων Θηβών πύργους, πύλες που βρέθηκαν ή επιστημάνθηκαν σποραδικά έγινε δυνατή η σχεδιαστική αποτύπωση και ο καθορισμός της πορείας και της έκτασής του. Το τείχος διακρίνεται σε χερσαίο και θαλάσσιο. Περιέβαλε την Ακρόπολη της Ομηρικής Πυράσου, το λιμάνι και μεγάλη έκταση της αρχαίας πόλης. Το μήκος του ήταν 2.000 μ. περίπου και το εμβαδόν 250.000 μ². Αλλά η πόλη εκτεινόταν και έξω από τον περίγυρο της οχύρωσης.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Ε'

Βρίσκεται έξω από τα τείχη. Χρονολογία: 5ος—6ος αι. μ.Χ. Υπόκειται στο περί τα 100 μ. νοτιοανατολικά της βασιλικής Μαρτυρίου με ψηφιδωτά δάπεδα.

Κτήριον παλαιοχριστιανικής εποχής πιθανόν βασιλική στη βορειοανατολική καμπή του τείχους με ψηφιδωτά δάπεδα.

ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΑ

Μεγάλος αριθμός παλαιοχριστιανικών τάφων (κιβωτιόσχημοι, πλακοσκεπείς, καμαροσκεπάστοι, κεραμοσκεπείς κ.λ.π.) αποκαλύφθηκαν μέσα και έξω από τα τείχη. Εκτεταμένο νεκροταφείο των τελευταίων ρωμαϊκών χρόνων ανασκάφτηκε στη συνοικία Δώδεκα.

Κτήριο παλαιοχριστιανικό μεγάλων διαστάσεων με ψηφιδωτά δάπεδα στο χώρο του Αεροδρομίου Νέας Αγχιάλου.

Μεγάλος είναι ο αριθμός των αντικειμένων που περιουλήχτηκαν κατά τις ανασκαφές και αντιπροσωπεύουν όλους τους κλάδους της τέχνης: γλυπτική, πλαστική, κεραμική, χρυσοχοΐα, ζωγραφική, μεταλλοτεχνία κ.λ.π. Ιδιαίτερη εντύπωση προξενούν τα εκτεταμένα ψηφιδωτά δάπεδα με τον πολύχρωμο και πλούσιο σε θέματα διάκοσμό τους, η έκταση των οποίων ξεπερνά τα 1.500 μ².

ΑΣΠΑΣΙΑ ΝΤΙΝΑ — Αρχαιολόγος

ΦΘΙΩΤΙΔΕΣ (ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ) ΘΗΒΕΣ

Ηρεμία,
μαβί το σούρουπο
απλώνει τα πέπλα του νωχελικά
στη νεκρή απ' τα χρόνια πολιτεία.
Ερείπια,
ξεφτισμένα δάπεδα
περασμένες δόξες απλωμένες
πάνω στα ψηφιδωτά.
Εκκλησίες,
δω κατοικούσε ο Θεός,
ευλογούσε ο αρχιερέας Πέτρος.
Το λιβάνι ακόμα μοσχοβολά.
Κιονόκρανα
μεγαλείου απολιθώματα
Ένδοξα χρόνια, αλησμόνητα,
η σιωπή τους μας εμπνέει μυστικά.
Βαπτιστήρια
εξαγνισμού μυστήρια
οδηγούσαν πλανημένους
σε λιμάνια σωτηρίας Θεϊκά.

Θανάσης Κιλμπασάνης